

Měli víc učitelek než dětí, dnes mají mateřskou školku s obratem 35 milionů

3 MINUTY ČTENÍ ČTENÍ · ČESKÝ BYZNYS · KLÁRA ELŠÍKOVÁ, REDAKTORKA FORBESU

„Jingle bells, jingle bells...“ rozléhá se lámaná angličtina chodbami prvorepublikové vinohradské vilky. Rytmus udržuje pravidelnými údery na bubínek Texasan Jeie. Ten přijel do Česka před dvěma lety a právě nyní učí české děti zábavnou formou a vsedě na koberci anglická slovíčka.

Jsme v soukromé školce Bambíno, kterou ale nezaložil Jeie, nýbrž obchodní ředitel v developmentu a třeba také zachránce nejstarší poštovny u nás Tomáš Trnka. Spolu s Lucií Pivoňkovou vybudovali dvě pobočky, dosáhli obratu 35 milionů a aby toho nebylo málo, za devět měsíců otevřou i svou první základní školu.

Čtěte také: [Tohle je Cera. Český startup, který mění britské zdravotnictví](#)

Potkali se v developerské firmě a když z ní Tomáš odcházel, ozvala se Lucie, jestli by s ní nechtěl podnikat ve vzdělávání. A tak to v roce 2009 rozjeli padesát na padesát – on jako byznysmen a ona jako vystudovaná pedagožka.

„Nic jsem tehdy o vzdělávání nevěděl, ale šel jsem do toho, protože jsem školu nikdy neměl rád a chtěl jsem prorazit s novým přístupem,“ říká Tomáš Trnka, kterému na základní škole vadilo třeba to, že ho učitelka vytahala za uši za to, že se moc ptá.

S Lucií se tak rozhodli vydat tou nejtěžší cestou a vytvořit svůj systém vzdělávání a postavit ho na „selském rozumu“. V reálu mělo jít o průsečík mezi alternativními školkami typu Montessori a na výkon zaměřenými anglickými školami.

Od počáteční myšlenky k získání akreditace uběhly necelé dva roky a v září 2009 otevírali první školku v Dejvicích. A měli tehdy více učitelek než dětí.

„Zájem byl, ale rodiče čekali, jestli jsme to trochu nepřepískli. Když pak ale viděli, že jedeme dál i se třemi dětmi, začali nám důvěřovat,“ vzpomíná ředitel školky, kde vás průměrné školné vyjde na 12 000 měsíčně a do které chodí děti od půl roku do sedmi let a učí je jak češtinu, tak zahraniční učitelé a učitelky.

Po prvotních statisícových měsíčních ztrátách se tahle důvěra za devět let proměnila v roční obrat 35 milionů a více než dvě stě dětských klientů.

V roce 2013 otevřeli Tomáš a Lucie druhou pobočku své školky na Vinohradech a příští rok budou otevírat mezinárodní Základní školu Square v Nuslích, do které investují okolo deseti milionů a roční školné vyjde na 130 000 korun.

Na úplném začátku měl ale Tomáš Trnka klasické obavy z rozjždění vlastního byznysu, opustit development bylo pro něj přeci jen jako odchod ze zlaté klece.

„Dělal jsem něco, co jsem uměl a i kdybych investoval polovinu energie, pořád bych mohl opakovat ty stejné formule a mít hezký příjem,“ říká. Přesto se na počátku finanční krize rozhodl odejít a začít se věnovat něčemu, co má podle jeho slov, hlubší smysl.

Když stoupáme do úplně posledního patra vinohradské vilky, které je určené předškolákům, již se tady připravují na základní školu, míváme na schodech malého Tonda se svým asistentem.

„My tady nejsme proti inkluzi. Téma je v kurzu posledních pár let, ale my ho u nás žijeme od počátku a víme, že funguje. Tonda se k dětem připojuje jen občas, když mu to dělá dobře a kdy to funguje i pro tým,“ říká Tomáš Trnka a přibližuje tak filozofii školky i důvod, proč chtěl, aby fungovaly v budovách s více místnostmi, ve kterých se budou cítit dobře i introvertní děti.

Co se tak Tomáši Trnkovi nelíbí, to mění. Když přesvědčil úředníky, aby rekolaudovali původně bytové vily jako školky nebo sousedy v Dejvicích, že kamerunské kozy na zahradě jsou dobrý nápad, stejně tak dokázal zachránit nejstarší českou poštovnu. Tu chtěla dát původní majitelka na skládku, Tomáš Trnka ji ale s kamarády společně rozebral a ze Sněžky převezl na Javorovou skálu a tam zase postavil.

To bylo právě v době, kdy otvíral mateřskou školu a teď se bude historie opakovat. S otevřením základní školy se totiž bude poštovna stěhovat zase. Na horu, ze které bude shlížet na údolí Český Merán. A metafora? „Tak jsem se naučil, že si nikdy nemáš myslet, že máš hotovo,“ směje se.

